

Ngày 1/2/2024
Thứ Năm sau Chúa Nhật IV Thường Niên
1V 2,1-4.10-12 - Mc 6,7-13

⁷ Khi ấy, Đức Giê-su gọi Nhóm Mười Hai lại và bắt đầu sai đi từng hai người một. Người ban cho các ông quyền trên các thần ô uế. (Mc 6,7)

Bài Suy Gẫm số 201. Điểm 1: Người Thầy Kitô Hữu Nhận Sứ Vụ Từ Thiên Chúa.

Anh Em hãy suy nghĩ về điều thánh Phaolô nói về Giáo hội: “*Chính Thiên Chúa đã ban ơn cho kẻ này làm Tông đồ, người nọ làm ngôn sứ, ... kẻ khác nữa làm người coi sóc và dạy dỗ*” (1Cr 12,28), thì Anh Em sẽ xác tín rằng, cũng chính Người đã cất đặt Anh Em làm trong ngành nghề này. Vị thánh còn cho Anh Em một trong các dấu chỉ, đó là: “*Có nhiều việc phục vụ khác nhau, ... có nhiều hoạt động khác nhau, ... và Thần Khí tỏ mình ra nơi mỗi người một cách, là vì ích chung*” (1Cr 12,5.6.7) nghĩa là vì lợi ích cho Giáo hội; “*người thì được Thần Khí ban cho ơn khôn ngoan để giảng dạy, ... Kẻ thì được chính Thần Khí duy nhất ấy ban cho lòng tin ...*” (1Cr 12,8.9).

Anh Em chớ nghi ngờ đây là món quà trọng đại của Thiên Chúa, là ân sủng do Người ban, khi giao cho Anh Em nhiệm vụ dạy con trẻ, loan báo Tin Mừng cho chúng, và giáo dục chúng theo tinh thần của đạo. Nhưng khi kêu gọi Anh Em làm thừa tác vụ thánh này, Thiên Chúa đòi hỏi Anh Em phải đem lòng nhiệt thành nồng nàn để chu toàn nó, vì phần rỗi của đám trẻ, và bởi vì sứ vụ là “*do Thiên Chúa làm nên*” (Gv 7,14) và “*khốn cho ai lơ là với công việc của Đức Chúa*” (Gr 48,10).

Vậy trong cách ứng xử với trẻ mà mình phụ trách, Anh Em hãy tỏ rõ mình là thừa tác viên của Thiên Chúa, hằng thi hành nghiệp vụ với sự yêu thương và lòng nhiệt thành chân chất đích thực, rất nhẫn nại chịu đựng những khổ nhọc đang chực sẵn, vui vẻ chấp nhận bị người đời khinh chê và bách hại, đến độ hy sinh mạng sống mình vì Chúa Giêsu, trong khi thi hành thừa tác vụ. Anh Em phải được hun đúc bởi lòng nhiệt thành, mới có thể đặt mình vào tư thế trên đây, ý thức rằng Thiên Chúa đã kêu gọi và cất đặt Anh Em cho công việc này, đã “*sai anh em vào vườn nho làm việc*” (Mt 20,2). Vậy, Anh Em hãy bắt tay vào việc với tất cả lòng cảm mến, và như thể chỉ làm vì Thiên Chúa mà thôi.

Ngày 2/2/2024
Dâng Chúa Giêsu Trong Đèn Thánh
MI 3,1-4 hoặc Dt 2,14-18 - Lc 2,22-40

²² Khi đã đủ thời gian, đến ngày các ngài phải được thanh tẩy theo luật Mô-sê, bà Ma-ri-a và ông Giu-se đem con lên Giê-ru-sa-lem, để tiến dâng cho Chúa, ²³ như đã chép trong Luật Chúa rằng: “*Mọi con trai đầu lòng phải được thánh hiến, dành riêng cho Chúa.*” (Lc 2,22-23)

Bài Suy Gẫm số 104. Điểm 2: Đức Mẹ Dâng Chúa Giêsu Cho Thiên Chúa Cha.

Trong khi cử hành nghi thức thanh tẩy để thỏa mãn hết mọi ràng buộc của luật lệ, Đức Trinh Nữ cũng đã dâng cho Thiên Chúa người Con đầu lòng của Mẹ. Thiên Chúa Cha hằng hữu, vì muốn người Con yêu dấu này một ngày kia sẽ bị sát tế trên thập giá để đền thay tội lỗi chúng ta, nên đã đặt Người, trong khoảng một thời gian, dưới quyền của Mẹ Người, sau khi Bà đã dâng của lễ để chuộc Người theo luật định. Như vậy, trong nghi thức này, tuy Đức Thánh Nữ Đồng Trinh đã dâng cho Thiên Chúa của lễ bên ngoài, thì người Con Thiên Chúa đã tự hiến cho Cha mình một của lễ chỉ mới là bên trong: Chúa Giêsu còn đợi lúc tự dâng mình cách công khai trên cây thánh giá, để cho mọi người mục kích.

Anh Em là những người đã dâng mình cho Thiên Chúa khi rời bỏ thế gian: vậy khi đó, Anh Em có còn giữ lại điều gì của chính mình không? Anh Em có hoàn toàn trao hết tất cả cho Người và đã không hề rút lại của lễ đã được dâng cho Thiên Chúa lúc ấy không? Anh Em không được tự mãn với việc đã có một lần thực hiện sự dâng hiến cho Người, nhưng Anh Em phải lập lại sự dâng hiến ấy hằng ngày, và thánh hiến mọi hành động của Anh Em cho Người, bằng cách chỉ thực hiện chúng cho Người mà thôi.

Ngày 3/2/2024

Thứ Bảy sau Chúa Nhật IV Thường Niên

1V 3,4-13 - Mc 6,30-34

³⁴ *Ra khỏi thuyền, Đức Giê-su thấy một đám người rất đông thì chạnh lòng thương, vì họ như bầy chiên không người chăn dắt. Và Người bắt đầu dạy dỗ họ nhiều điều. (Mc 6,34)*

Bài Suy Gẫm số 201. Điểm 3: Người Thầy Kitô Hữu Phải Hết Sức Nhiệt Thành Giúp Các Linh Hồn.

Vì công tác của Anh Em có mục đích là cứu rỗi các linh hồn, nên mối lo âu đầu tiên của Anh Em phải là dùng hết khả năng mà đạt cho được mục đích ấy; để làm thế, Anh Em phải một cách nào đó, noi gương Thiên Chúa, bởi vì Người đã quá yêu thương các linh hồn do Người tạo dựng, cho nên khi thấy chúng mắc phải vòng tội lỗi và không có cách tự giải thoát, Người đã tỏ lòng nhiệt thành và sự ưu ái cho phần rỗi của chúng, bằng cách sai chính Con của mình đến giải cứu chúng khỏi tình trạng đốn mạt ấy. Cách đối xử như vậy đã khiến Chúa Giêsu Kitô nói rằng: *“Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời”* (Ga 3,16).

Đó là điều Thiên Chúa và Chúa Giêsu Kitô đã làm, để tái lập ân sủng mà các linh hồn đã đánh mất. Cũng vậy, có điều gì mà Anh Em chẳng phải làm cho các linh hồn ấy, qua thừa tác vụ của mình, nếu Anh Em nhiệt tình lo phần rỗi của chúng; và ước gì đối với các học sinh, Anh Em có được tâm tư mà thánh Phaolô đã dành cho những kẻ nghe ngài rao giảng Tin Mừng; ngài đã viết thư cho họ như sau: *“Điều tôi tìm kiếm không phải là của cải của anh em, mà là chính anh em”* (2Cr 12,14), tức là linh hồn của các học sinh vậy.

Khi công tác, Anh Em buộc phải có lòng nhiệt thành thật tích cực và sống động, đến mức Anh Em có thể nói với phụ huynh học sinh điều đã ghi trong Kinh Thánh: *“Người, thì xin ông cho lại*

tôi; còn tài sản, ông cứ lấy” (St 14,21); nghĩa là trách nhiệm của chúng ta là phải nỗ lực để các học sinh được rỗi linh hồn. Đàng khác, cũng chính vì mục đích này mà Anh Em đã cam kết hướng dẫn và dạy dỗ các em. Hãy nói thêm điều Chúa Giêsu Kitô đã nói về đàn chiên được Người làm Chủ Chăn và cứu độ: *“Tôi đến để cho chiên được sống và sống dồi dào”* (Ga 10,10); bởi vì lòng nhiệt thành nồng nàn lo cho phần rỗi linh hồn của những trẻ mà Anh Em dạy dỗ, phải khiến Anh Em cống hiến và hy sinh cả cuộc đời, hầu cung cấp cho chúng một nền giáo dục Kitô giáo, cho chúng hưởng cuộc sống ân sủng ở đời này, và sự sống vĩnh cửu ở đời sau.

Ngày 4/2/2024

CHÚA NHẬT V THƯỜNG NIÊN Năm B

G 7,1-4.6-7 -1Cr 9,16-19.22-23 - Mc 1,29-39

³⁵ *Sáng sớm, lúc trời còn tối mịt, Người đã dậy, đi ra một nơi hoang vắng và cầu nguyện ở đó.* (Mc 1,35)

Bài Suy Gẫm số 196. Điểm 1: Người Thầy Phải Cầu Xin Chúa Giêsu Kitô.

Anh Em hãy tin chắc lời của thánh Phaolô: *“Tôi trông, anh Apollo tươi, nhưng Thiên Chúa mới làm cho lớn lên”* (1Cr 3,6) – tức nhờ Chúa Giêsu Kitô hoàn thiện công trình của Anh Em. Cho nên, khi gặp khó khăn trong việc dìu dắt các học sinh, khi có em không biết tận dụng bài giảng của Anh Em, hoặc khi nhận thấy trào lưu phóng đảng, Anh Em hãy mau mau chạy đến cùng Thiên Chúa và khẩn khoản nài xin Chúa Giêsu Kitô linh hoạt Anh Em bằng Thần Khí của Người, bởi vì Người đã chọn Anh Em làm công việc của Người.

Anh Em hãy xem Chúa Giêsu Kitô như là người mục tử nhân lành trong Tin Mừng, *“đi tìm cho kỳ được con chiên bị mất; tìm được rồi, người ấy mừng rỡ vác lên vai”* (Lc 15,4-5). Vì Anh Em thay thế Chúa Giêsu Kitô, nên phải tự coi mình như có bổn phận làm y như vậy; hãy xin Người ban cho Anh Em những ơn cần thiết để hoán cải con tim của các học sinh mình.

Để thành công trong thừa tác vụ của mình, Anh Em phải hết sức chuyên cần cầu nguyện, liên li trình bày cùng Chúa Giêsu Kitô những nhu cầu của học sinh, tỏ bày cùng Người những khó khăn Anh Em gặp phải trong việc hướng dẫn chúng. Chúa Giêsu Kitô, khi thấy Anh Em công tác, và xem Người như Đấng toàn năng, còn chính Anh Em thì như một khí cụ, chỉ nhờ Người mới cử động được, thì Người sẽ không bỏ lỡ cơ hội ban cho Anh Em điều Anh Em cầu xin Người.

Ngày 5/2/2024

Thứ Hai sau Chúa Nhật V Thường Niên

1V 8,1-7.9-13 - Mc 6,53-56

⁵⁶ Người đi tới đâu, vào làng mạc, thành thị hay thôn xóm nào, người ta cũng đặt kẻ ốm đau ở ngoài đường ngoài chợ, và xin Người cho họ ít là được chạm đến tua áo choàng của Người; và bất cứ ai chạm đến, thì đều được khỏi. (Mc 6,56)

Bài Suy Gẫm số 196. Điểm 3: Người Thầy Kitô Hữu Phải Hiệp Thông Với Cách Nhìn Của Chúa Giêsu Kitô.

Để chu toàn thừa tác vụ, nếu Anh Em làm đúng chức năng đối với các học sinh, nếu Anh Em chỉ noi theo bề ngoài của Chúa Giêsu Kitô, trong cách Người hoán cải các tâm hồn, thì chưa đủ, trừ phi Anh Em cũng có những quan điểm và cùng ý hướng như Người. Như chính Người đã nói, Người đến thế gian “*để cho chiêm được sống và sống dồi dào*” (Ga 10,10). Đây là lý do tại sao Người nói ở một nơi khác, rằng “*Lời Thầy nói với anh em là thần khí và là sự sống*” (Ga 6,63), nghĩa là lời nói ấy ban sự sống thật, tức sự sống của linh hồn, cho những ai lắng nghe, và sau khi đã thuận lòng nghe, thì đem ra thực hiện với tình yêu thương.

Đây cũng phải là ý hướng của Anh Em, khi dạy dỗ học trò, sao cho chúng sống một đời sống Kitô hữu; và lời của Anh Em phải là thần khí và sự sống đối với chúng: 1° Bởi vì những lời ấy sẽ xuất phát từ “*Thánh Thần Thiên Chúa ngự trong anh em*” (1Cr 3,16); 2° Bởi vì các lời ấy tạo nên tinh thần Kitô giáo nơi các học trò của Anh Em, và vì một khi có được tinh thần này, tức là chính tinh thần của Chúa Giêsu Kitô, các em sẽ sống đời sống thật, một đời sống rất ích lợi cho con người, bởi lẽ nó chắc chắn dẫn đến đời sống vĩnh cửu.

Đối với các học sinh, Anh Em phải cẩn trọng để không có quan điểm phạm tục nào, cũng đừng khoe khoang về những chuyện mình đã làm; vì đó là hai điều có thể làm hư hỏng mọi thứ tốt lành, trong khi Anh Em làm tròn chức năng. “*Thật vậy, ... bạn có gì mà bạn đã không nhận lãnh? Nếu đã nhận lãnh, tại sao lại vênh vang như thể đã không nhận lãnh?*” (1Cr 4,7) Vậy khi công tác, Anh Em hãy có những ý hướng thật trong suốt, như chính những ý hướng của Chúa Giêsu Kitô vậy; bằng cách đó, Anh Em sẽ thu hút ân sủng và sự chúc lành của Người xuống trên cá nhân và trên công việc của Anh Em.

Ngày 6/2/2024

Thứ Ba sau Chúa Nhật V Thường Niên

1V 8,22-23.27-30 - Mc 7,1-13

⁶ Người trả lời họ: “*Ngôn sứ I-sai-a thật đã nói tiên tri rất đúng về các ông là những kẻ đạo đức giả, khi viết rằng: Dân này tôn kính Ta bằng môi bằng miệng, còn lòng chúng thì lại xa Ta.*” (Mc 7,6)

Bài Suy Gẫm số 196. Điểm 2: Người Thầy Kitô Hữu Phải Noi Gương Chúa Giêsu Kitô.

Chúa Giêsu Kitô đã nói với các thánh Tông đồ: “*Thầy đã nêu gương cho anh em, để anh em cũng làm như Thầy đã làm cho anh em*” (Ga 13,15). Người đã muốn các Tông đồ đồng hành với Người trong tất cả những cuộc hoán cải Người thực hiện, để sau khi thấy cách Người hành động,

họ có thể tu chính và phỏng theo cách xử sự của Người, trong tất cả những gì họ sẽ phải làm để đem các linh hồn về cho Thiên Chúa.

Đó là điều mà Anh Em cũng phải noi theo, – Anh Em vốn là những người đã được Chúa Giêsu Kitô chọn giữa bao người khác, để “*được cộng tác với Thiên Chúa*” (2Cr 6,1) trong việc cứu rỗi các linh hồn. Khi đọc Tin Mừng, Anh Em phải học cách Chúa Giêsu đã xử sự, và các phương tiện mà Người đã dùng để khuyến dụ những đồ đệ thực hành các chân lý Phúc Âm: khi thì Người đề nghị các môn đệ phải xem tất cả những gì thế gian chê ghét, như sự nghèo khó, sự nhục mạ, sự xúc phạm, sự vu khống, ... là hạnh phúc, và phải “*vui mừng hơn hở ... khi bị người ta sỉ vả ... bách hại vì sống công chính*” (Mt 5,10-12); khi thì Người khiến họ phải ghê tởm các tội lỗi mà người ta có thói quen mắc phạm; khi khác, Người đề nghị các nhân đức cho họ thực hành, như là sự hiền từ, đức khiêm nhường, và các nhân đức khác. Khi khác nữa, Người cho họ biết rằng “*nếu họ không ăn ở công chính hơn các kinh sư và người Phariseu*” – hạng người chỉ chú trọng bề ngoài, – “*thì sẽ chẳng được vào Nước Trời*” (Mt 5,20). Sau cùng, Người muốn họ tưởng tượng những kẻ giàu sang và những người đã hưởng lạc thú ở đời, như là kẻ bất hạnh.

Trên đây là những lối thực hành, và tất cả những điều khác nữa, của Chúa Giêsu Kitô, mà Anh Em phải dựa theo để dạy cho giới trẻ có đạo đã được giao phó cho Anh Em.

Ngày 7/2/2024

Thứ Tư sau Chúa Nhật V Thường Niên

1V 10,1-10 - Mc 7,14-23

²³ “*Tất cả những điều xấu xa đó, đều từ bên trong xuất ra, và làm cho con người ra ô uế.*” (Mc 7,23)

Bài Suy Gẫm số 77. Điềm 2: Điều Xấu Mà Các Tu Sĩ Bất Tuân Luật Gây Ra Cho Cộng Đoàn.

Tin Mừng cho biết Chúa Giêsu Kitô, khi đi vào Đền Thờ, đã nói với những người mua bán tại đó rằng: “*Nhà Ta sẽ là Nhà cầu nguyện, thế mà các ngươi đã biến thành sào huyệt của bọn cướp*” (Lc 19,46); chúng ta có thể áp dụng câu này cho nhiều kẻ sống trong nhà tu; vì các tu sĩ đó vào Dòng, lẽ ra phải để chăm lo nguyện ngắm và làm những việc đạo đức khác, thì họ lại bỏ bê các hành động thánh thiện này, khóa lấp đầu óc với những điều trần tục bên ngoài. Họ bị nhiễm tư tưởng của thế gian, rồi rơi vào lối sống bừa bãi, từ đó, nếu cách cư xử không thay đổi, thì họ thường sẽ phạm tội nặng. Có thể nói chính các tu sĩ ấy là những người đã mang ‘đồ ghê tởm khốc hại’ vào nơi thánh. Thật vậy, chẳng phải lối sống bê bối và tội lỗi xảy ra trong ngôi nhà, mà lẽ ra chỉ có duy nhất Thần Khí Thiên Chúa dẫn dắt, là một điều ‘*ghê tởm*’ sao? Và khi mà những người lẽ ra phải lấy sinh khí từ Thiên Chúa và chỉ nghĩ đến việc làm đẹp lòng Người, do họ đã hiến mình phục vụ Người, mà lại hoàn toàn lơ là bỏ bê những việc ấy vì chán ngán, để chiều theo những xu hướng, hoặc thậm chí những đam mê, thì chẳng phải khi đó, nhà Dòng gặp điều ‘*khốc hại*’ ác liệt biết bao ư?; bởi lẽ nơi mà Thiên Chúa không hiện diện, thì chẳng còn sự hiệp nhất, cũng không có sự bình an. Theo từ ngữ của Chúa Giê-su trong sách Tin Mừng, những

kẻ hành xử như vậy thực sự là những tên “trộm cắp” (Lc 19,46), vì họ đã ăn cắp cơm bánh mà họ ăn, và họ đã đoạt chỗ của những kẻ sống theo tinh thần và theo Luật của nhà Dòng.

Anh Em hãy coi chừng, đừng để bị rơi vào sự khốn đốn như vậy.

Ngày 8/2/2024

Thứ Năm sau Chúa Nhật V Thường Niên

lê: St 2,18-25 = chẵn: 1V 11,4-13 - Mc 7,24-30

²⁹ Người nói với bà: “Vi bà nói thế, nên bà cứ về đi, quý đã xuất khỏi con gái bà rồi.” ³⁰ Về đến nhà, bà thấy đứa trẻ nằm trên giường, và quý đã xuất khỏi. (Mc 7,29-30)

Bài Suy Gẫm số 38. Điểm 2: Phải Cầu Nguyện Với Đức Tin Và Niềm Cậy Trông.

Trong sách Tin Mừng, Chúa Giêsu Kitô đưa ra hai lý do khiến cho sự cầu nguyện được hữu hiệu. Lý do thứ nhất là chúng ta phải có đức tin và niềm cậy trông khi cầu nguyện. Chúa Giêsu Kitô nói: “Tất cả những gì anh em lấy lòng tin mà xin khi cầu nguyện, thì anh em sẽ được” (Mt 21,22). Thiên Chúa nói “tất cả”, tức là một cách đại trà, không miễn trừ gì cả. Ai dám chắc đức tin hiệu nghiệm, đến nỗi chắc chắn ban cho ta tất cả những gì ta cầu xin cùng Thiên Chúa, nếu như Con Thiên Chúa, – là hiện thân của chân lý, – đã không bảo đảm với chúng ta? Không những Người cho Anh Em biết điều ấy qua lời nói, mà Người còn nêu ví dụ, qua người phụ nữ Canaan; bà này đã thiết tha cầu xin và nài van Người giải thoát con gái của bà đang bị quỷ ám; bà xứng đáng được Chúa Giêsu Kitô nhận lời, chỉ vì bà đã tin. “Này bà, lòng tin của bà mạnh thật. Bà muốn sao thì sẽ được vậy” (Mt 15,28).

Anh Em hãy xác tín rằng Thiên Chúa vẫn một lòng, không từ chối Anh Em bất cứ điều gì mà Anh Em cầu xin Người, với lòng tin và niềm cậy trông vào tình lân tuất của Người.

Ngày 9/2/2024

Thứ Sáu sau Chúa Nhật V Thường Niên

1V 11,29-32; 12,19 - Mc 7,31-37

³³ Người kéo riêng anh ta ra khỏi đám đông, đặt ngón tay vào lỗ tai anh, và nhổ nước miếng mà bôi vào lưỡi anh. ³⁴ Rồi Người ngước mắt lên trời, thở dài và nói: “Ép-pha-tha”, nghĩa là: hãy mở ra! ³⁵ Lập tức tai anh ta mở ra, lưỡi như hết bị buộc lại. Anh ta nói được rõ ràng. (Mc 7,33-35)

Bài Suy Gẫm số 64. Điểm 1: Có Ba Loại Người Điếc Về Phương Diện Thiêng Liêng.

Theo bài Tin Mừng hôm nay, Chúa Giêsu chữa lành một người vừa điếc vừa câm. Đối với chúng ta, người này tượng trưng cho ba hạng người điếc, mà đôi khi chúng ta gặp trong các cộng đoàn. Đầu tiên là những kẻ điếc trước sự gọi hứng của Thiên Chúa: hoặc Thiên Chúa thúc giục họ trung thành tuân thủ Luật Dòng, là cách duy nhất để duy trì ơn sủng trong bậc sống của

họ; hoặc là Thiên Chúa khiến kẻ ấy thực hiện một số hành động đặc biệt mà Người yêu cầu. Loại điếc thứ hai là những kẻ làm ngơ trước tiếng nói của các Bè trên: mà đức vâng lời là yếu tố hữu hiệu nhất để thu hút những ơn thông thường hay đặc biệt đổ xuống cộng đoàn; đức vâng lời cũng là trợ lực tốt nhất gìn giữ cộng đoàn ấy trong ân nghĩa Thiên Chúa; nên nếu chúng ta không ra sức chữa trị trước, loại điếc này hầu như sẽ luôn luôn trở thành nan y. Loại điếc thứ ba gồm những kẻ không chịu nghe nói về Thiên Chúa, hoặc không thưởng thức Lời Người, khi đọc sách Kinh Thánh hay các sách đạo đức. Điều này khiến họ không bao giờ hiến mình trọn vẹn cho Thiên Chúa, bởi thông thường, thì việc đọc các sách thánh hay sách đạo đức, giúp chúng ta được thấm nhuần tinh thần của Người.

Đấng Cứu Chuộc đã trả giá đắt biết bao, để chữa các loại bệnh điếc này! Đó là do Người không tìm thấy nơi những kẻ bị nhiễm bệnh, cái ân sủng dịu dàng của Người. Người buộc phải “*kéo riêng họ ra khỏi đám đông*”, – vì chỉ ở trong nơi ẩn dật, họ mới sẵn sàng lắng nghe tiếng Thiên Chúa. “*Rồi Chúa Giêsu ngược mắt lên trời, thở dài, ... đặt ngón tay vào lỗ tai anh, và nói: ‘Épphatha’, nghĩa là: hãy mở ra*” (Mc 7,33.34). Ôi! Thật khó chữa cho linh hồn biết bao, khi bệnh điếc này đã thành thâm căn cố đế!

Ngày 10/2/2024

Thứ Bảy sau Chúa Nhật V Thường Niên

lê: St 3,9-24 = chẵn: 1V 12,26-32; 13,33-34 - Mc 8,1-10

¹ Trong những ngày ấy, có rất đông dân chúng, và họ không có gì ăn, nên Đức Giê-su gọi các môn đệ lại mà nói: ² “Thầy chạnh lòng thương dân chúng, vì họ ở luôn với Thầy đã ba ngày rồi mà không có gì ăn! (Mc 8,1-2)

Bài Suy Gẫm số 59. Điểm 3: Chúng Ta Phải Trông Cậy Vào Lòng Nhân Từ Của Thiên Chúa.

Hãy khâm phục lòng nhân từ của Chúa Giêsu Kitô đối với những kẻ theo Người. Người nói: “*Ta chạnh lòng thương dân này*” (Mc 8,2), và Người làm một phép lạ để nuôi tất cả, hóa bảy cái bánh ra nhiều, đến nỗi sau khi tất cả đã ăn no nê, còn dư lại rất nhiều (Mc 8,8). Với dân Do Thái, cũng vậy: “*Bốn mươi năm trường trong sa mạc, có Ngài nuôi dưỡng, nào họ thiếu thốn chi*” (Nkm 9,21), – không một người dân nào phải bỏ tí công sức để tự cấp dưỡng cho nhu cầu bản thân.

Thiên Chúa sẽ cung cấp tất cả những gì Anh Em cần, nếu Anh Em chỉ lo việc thánh hóa bản thân và làm tốt các bổn phận của ơn gọi của mình; cũng với ý đó, Người đã nói với thánh Catarina thành Sienna rằng, ‘Bà hãy nghĩ đến Người và Người sẽ nghĩ đến Bà’.

Thiên Chúa, Đấng tạo dựng loài người, đã muốn cho họ có cái cần thiết, và khi họ thiếu phương tiện, thì Người đích thân chu cấp mọi thứ. Trong ơn gọi của mình, Anh Em đang làm công việc của Thiên Chúa, hãy tin chắc rằng Người sẽ chăm sóc Anh Em rất kỹ, miễn là Anh Em trung thành phục vụ Người, và không bỏ sót bất cứ điều gì Người đòi hỏi nơi Anh Em.

Ngày 11/2/2024

CHÚA NHẬT VI THƯỜNG NIÊN Năm B

Lv 13,1-2.44-46 - 1Cr 10,31 – 11,1 - Mc 1,40-45

⁴³ Nhưng Người nghiêm giọng đuổi anh đi ngay, ⁴⁴ và bảo anh: “Coi chừng, đừng nói gì với ai cả, nhưng hãy đi trình diện tư tế; và vì anh đã được lành sạch, thì hãy dâng những gì ông Mô-sê đã truyền, để làm chứng cho người ta biết.” (Mc 1,43-44)

Bài Suy Gẫm số 66. Điểm 3: Phải Làm Những Việc Hãm Mình.

Luật cũ qui định người phong đã lành bệnh, trước khi giao thiệp với những người khác, phải dâng một của lễ để tẩy uế thân thể, vì khi nhiễm bệnh phong, họ đã bị ô uế trước mặt luật pháp (Lv 14,10-20). Việc tế lễ này tượng trưng cho sự hãm mình mà Chúa Giêsu Kitô đề ra thêm như một phương thuốc để chữa những người phong mà chúng ta đang nói đến, tức là những người mắc bệnh phong dâm ô, hoặc bị con quỷ dâm dục tấn công. Chúa Giêsu Kitô cũng đã nói rằng, loại bệnh này chỉ có thể được chữa khỏi, hoặc được hoàn toàn giải thoát khỏi tay cám dỗ này, “*chỉ bằng việc ăn chay*” (Mt 17,21), tức là việc hãm mình. Theo lời thánh Phaolô, bằng của lễ dâng hiến này, “*tôi khuyên nhủ anh em hãy hiến dâng thân mình làm của lễ sống động, thánh thiện và đẹp lòng Thiên Chúa*” (Rm 12,1). Thật vậy, việc hãm mình làm lợi cho thân xác, giúp nó tham dự vào đời sống tinh thần. Điều này cũng khiến cho thánh Phaolô nói: “*Nếu nhờ Thần Khí, anh em diệt trừ những hành vi của con người ích kỷ nơi anh em, thì anh em sẽ được sống; còn nếu anh em sống theo tính xác thịt, anh em sẽ phải chết*” (Rm 8,13). Nghĩa là sự dâm ô, khi làm cho Anh Em chết về mặt ân sủng, còn làm cho tinh thần Anh Em ra u mê và cách nào đó, trở thành hoàn toàn vật chất, và làm cho linh hồn Anh Em nên giống như của thú vật.

Mong rằng, đối với Anh Em, việc hãm mình sẽ là lễ hiến tế vĩnh cửu mà luật xưa đòi hỏi; như thánh Phaolô nói, việc hãm mình khiến Anh Em sẽ luôn “*mang nơi thân mình cuộc thương khó của Chúa Giêsu, để sự sống của Chúa Giêsu cũng được biểu lộ nơi thân mình anh em*” (2Cr 4,10). Đó là hiệu ứng tuyệt diệu mà hy lễ toàn hảo này tạo ra nơi Anh Em.

Ngày 12/2/2024

Thứ Hai sau Chúa Nhật VI Thường Niên

Gc 1,1-11 - Mc 8,11-13

¹² Người thờ dài nảo nuốt và nói: “Sao thế hệ này lại xin một dấu lạ? Tôi bảo thật cho các ông biết: thế hệ này sẽ không được một dấu lạ nào cả.” (Mc 8,12)

Bài Suy Gẫm số 73. Điểm 3: Có Những Người Muốn Thấy Phép Lạ Nơi Chính Họ.

Cuối cùng, có một số lớn những người đòi hỏi điềm thiêng dấu lạ liên quan đến chính họ. Họ muốn mọi sự họ làm đều phải tốt đẹp và không có gì đáng chê trách; nhưng họ lại không muốn hao công tốn sức gì cả. Họ rất ao ước làm vui lòng các Bề trên; họ không muốn gì hơn là được

hiệp nhất với các anh em khác; họ rất muốn là kẻ trung thành giữ Luật Dòng, vì họ thấy đó là phương tiện rất tốt do Thiên Chúa ban để họ thánh hóa bản thân. Nhưng ngay khi phải ép mình để đạt mục tiêu trọng đại đó, thì có thể nói là họ bị hụt hơi ngay trong những bước đầu tiên, trên con đường đến trọn lành: họ muốn rằng Thiên Chúa phải bế họ đến đó, chứ họ không phải cất bước, và không làm một động tác nào để đi từ điểm này sang điểm khác, tóm lại chắc chắn đó là một phép màu vĩ đại. Thánh Phaolô nói: “*Chúng ta phải chịu nhiều gian khổ mới được vào Nước Thiên Chúa*” (Cv 14,22). Khi thánh nhân nói “*chúng ta phải*”, ngài cho chúng ta biết rõ rằng, khi yêu cầu Thiên Chúa đưa chúng ta vào Thiên Đàng, mà chúng ta lại không chịu theo con đường dẫn đến đó, ấy thực sự là đòi hỏi Thiên Chúa làm một phép lạ lớn.

Vậy Anh Em không nên chờ đợi một phép lạ loại đó, nhưng hãy đi vào con đường đích thực dẫn tới Nước Trời, là con đường đau khổ, là cửa hẹp; hãy cố gắng bước qua cửa này, và Chúa Giêsu Kitô không bỏ qua dịp nắm lấy tay để giúp Anh Em lên Trời.

Ngày 13/2/2024

Thứ Ba sau Chúa Nhật VI Thường Niên

Gc 1,12-18 - Mc 8,14-21

¹⁷ *Biết thế, Người nói với các ông: “Sao anh em lại bàn tán về chuyện anh em không có bánh? Anh em chưa hiểu chưa thấu sao? Lòng anh em ngu muội thế!* ¹⁸ *Anh em có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe ư? (Mc 8,17-18)*

Bài Suy Gẫm số 58. Điểm 3: Các Tu Sĩ Chỉ Gắn Bó Với Thiên Chúa Mà Thôi.

Những kẻ sống ở ngoài đời ít khi nghĩ đến Thiên Chúa và ít chịu quan tâm đến phần rỗi linh hồn của họ. Mỗi bận tâm duy nhất của họ là những gì liên quan đến công việc và những nhu cầu của thân xác. Hình như phần lớn nhân loại không có gì để hy vọng, hoặc sợ hãi sau kiếp này. Nói cho họ nghe về Thiên Chúa, về những điều dẫn đến Người, về những bổn phận căn bản của một Kitô hữu, về việc thực hành điều thiện, về sự xa lánh dịp tội và các bạn bè tác hại ư? Lúc bấy giờ họ “... có tai ... mà không nghe” (Tv 115[113B],6), bởi vì họ chỉ hình dung được phạm vi khả giác.

Đối với Anh Em, là những người đã rời khỏi thế gian để sống một cuộc đời vượt trên tự nhiên cùng những xu hướng loài người, và góp công lo cho phần rỗi của tha nhân, Anh Em chỉ được để tâm và gắn bó với Thiên Chúa và với thừa tác vụ mà Thiên Chúa đã giao phó. Và do vậy, tất cả mọi lo toan của Anh Em phải là chuyên chú đến những việc thuần túy thiêng liêng, và những việc có liên quan đến công tác của Anh Em.

Ngày 14/2/2024

Thứ Tư lễ Tro

Ge 2,12-18 - 2Cr 5,20 – 6,2 - Mt 6,1-6.16-18

¹⁷ “Còn anh, khi ăn chay, nên rửa mặt cho sạch, chải đầu cho thơm, ¹⁸ để không ai thấy là anh ăn chay ngoại trừ Cha của anh, Đấng hiện diện nơi kín đáo. Và Cha của anh, Đấng thấu suốt những gì kín đáo, sẽ trả lại cho anh.” (Mt 6,17-18)

Bài Suy Gẫm số 16. Điểm 1: Giáo Hội Mời Gọi Chúng Ta Đền Tội.

Mục đích của Giáo hội khi xúc tro trên đầu Anh Em ngày hôm nay, là để làm cho Anh Em ý thức rằng, hôm nay, Anh Em phải có tinh thần đền tội chân thực. Nghi thức thánh thiện này là một di tích của kỷ luật cổ xưa trong Giáo hội, buộc người đền tội công khai phải bắt đầu nhận tro trên đầu từ tay của vị tư tế, trước sự chứng kiến của tất cả giáo dân. Anh Em phải bắt đầu ngày thánh này trong sự quyết tâm tham gia và kết hiệp với nghi thức của Giáo hội, bằng cách dọn mình với một tâm tình thích hợp, để thực hiện việc đền tội mà cốt lõi là sự thành tâm thống hối.

Anh Em phải bắt đầu và kết thúc mùa chay bốn mươi ngày này bằng cách đó.

Ngày 15/2/2024

Thứ Năm sau lễ Tro

Đnl 30,15-20 - Lc 9,22-25

²³ Rồi Đức Giê-su nói với mọi người: “Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo.” (Lc 9,23)

Bài Suy Gẫm số 7. Điểm 3: Đức Vâng Phục Rất Cần Cho Tu Sĩ.

Thánh Tôma nói rằng mỗi bậc sống có một ơn đặc thù, riêng biệt và cần thiết; do đó, những ai dần bước vào bậc sống mình đã chọn, cũng cần có ơn đặc thù, riêng biệt, như vậy, để được thánh hóa và được rỗi linh hồn. Đối với mỗi người trong Anh Em, ơn được đề cập trên đây chính là ơn vâng phục, bởi vì vâng lời phải là tính cách của những người sống thành cộng đoàn; vâng phục phải giúp phân biệt họ với những người sống giữa thế gian, còn giữ được sự tự do của mình. Chính vì lẽ này mà thánh Laurent Justinien nói: ‘ai muốn dần bước vào một hội dòng, trước tiên phải cởi bỏ ý riêng của mình. Để giải thích rằng chính việc từ bỏ này làm cho nên thánh, Thánh Bernadô nói rằng sự từ bỏ đã được Chúa Giêsu Kitô nhắc tới trong Tin Mừng như là phương tiện đầu tiên để được trọn hảo, qua câu “*Phải từ bỏ chính mình*” (Lc 9,23). Thánh Vincent Ferrier cho rằng Chúa Giêsu Kitô sẽ chẳng bao giờ ban ơn cho những ai sống trong Dòng mà không chịu để cho Bè trên dẫn dắt.

Vì ta không thể được cứu rỗi mà không có ơn sủng trong bậc sống của mình, và ơn này, nơi một người sống trong cộng đoàn, là đức vâng phục, nên ta phải lo sao có được đức tính này, càng trọn vẹn càng tốt. Thật ra Anh Em còn phải thực thi nhiều nhân đức khác để chu toàn bổn phận, vì Anh Em đang dần thân vào một công tác bên ngoài; nhưng Anh Em hãy chắc chắn rằng mình sẽ không bao giờ hoàn thành tốt bổn phận, nếu như Anh Em chưa hoàn toàn có đức vâng phục. Vì thế Anh Em phải đem áp dụng cho chính mình câu nói trong sách “*Đối thoại*” của thánh giáo hoàng Grêgôriô: ‘Nhân đức đầu tiên và chính yếu mà Anh Em phải thể hiện chính là

đức vâng phục, bởi nơi Anh Em, nó sẽ là nguồn mạch của mọi nhân đức khác, và cũng là của sự thánh hóa.

Ngày 16/2/2024

Thứ Sáu sau lễ Tro

Is 58,1-9a - Mt 9,14-15

¹⁵ Đức Giê-su trả lời: “*Chẳng lẽ khách dự tiệc cưới lại có thể than khóc, khi chàng rể còn ở với họ? Nhưng khi tới ngày chàng rể bị đem đi rồi, bấy giờ họ mới ăn chay.*” (Mt 9,15)

Bài Suy Gẫm số 16. Điểm 2: Thực Hiện Việc Đền Tội.

Khi nhận tro trên đầu, Anh Em hãy cầu xin Thiên Chúa cho mình được thấm nhuần bởi tinh thần đền tội; tinh thần này phải đi đôi với việc tịnh thực của Anh Em và thánh hóa nó; bởi nhìn ăn bên ngoài thì quá ít: việc ấy còn phải hạ nhục tinh thần, và phải hành hạ xác thịt cùng lúc. Vậy việc Anh Em lãnh tro phải mang lại kết quả sao cho toàn thể hành vi cử chỉ của Anh Em bị chi phối bởi sự đền tội, và Anh Em phải tịnh thực cả về mắt, về lưỡi và con tim. Mắt nhìn, bằng sự nhập định sâu sắc và xa lánh mọi điều có thể làm cho Anh Em chia trí; lưỡi nhìn, bằng một sự thình lạng nghiêm ngặt làm cho Anh Em xa lìa các thọ tạo, để chỉ gắn bó với Thiên Chúa trong Mùa Chay thánh này. Và nhìn ở con tim bằng sự hoàn toàn từ bỏ mọi tư tưởng làm Anh Em bị chia trí và làm gián đoạn cuộc chuyện trò với Thiên Chúa.

Hoa trái của tịnh thực Kitô giáo là sự tiết chế các giác quan và khuynh hướng và sự xa lánh mọi loài thọ tạo.

Ngày 17/2/2024

Thứ Bảy sau lễ Tro

Is 58,9b-14 - Lc 5,27-32

³¹ Đức Giê-su đáp lại họ rằng: “*Người khỏe mạnh không cần thầy thuốc, người đau ốm mới cần.*” ³² *Tôi không đến để kêu gọi người công chính, mà để kêu gọi người tội lỗi sám hối ăn năn.*” (Lc 5,31-32)

Bài Suy Gẫm số 16. Điểm 3: Nhớ Đến Sự Chết Thúc Đẩy Chúng Ta Đền Tội.

Để khuyến khích chúng ta có tinh thần tịnh thực, bằng sự chịu thiếu thốn những thú vui giác quan và rũ hết những thoả mãn trong việc sử dụng tạo vật, qua lời của linh mục khi rắc tro lên đầu chúng ta, Giáo hội nhắc cho chúng ta nhớ rằng “*chúng ta chỉ là bụi đất và sẽ trở về với bụi đất*” (St 3,19). Không có gì thúc đẩy chúng ta xa cách tạo vật và thành tâm đền tội cho bằng việc nghĩ đến sự chết; chính vì vậy mà Giáo hội muốn chúng ta nghĩ đến chân lý này trong suốt thời gian thực hành việc đền tội trong mùa chay; để nhờ ý nghĩ thánh thiện này, chúng ta được thúc giục đền tội với lòng yêu mến và sốt sắng hơn.

Chúng ta chết và chỉ chết có một lần; chúng ta càng chết lành và chết trong Chúa, trong mức độ chúng ta càng sống và lo làm việc đền tội, và chúng ta càng nhịn bỏ những thú vui mà những kẻ chủ trương nhục cảm hưởng thụ, khi họ sử dụng tạo vật. Chúng ta có muốn chết lành không? Chúng ta hãy sống như những người đền tội đích thực.

Ngày 18/2/2024

CHÚA NHẬT I MÙA CHAY Năm B

St 9,8-15 - 1Pr 3,18-22 - Mc 1,12-15

¹² Sau khi Đức Giê-su chịu phép rửa, Thần Khí liền đẩy Người vào hoang địa. ¹³ Người ở trong hoang địa bốn mươi ngày, chịu Xa-tan cám dỗ, sống giữa loài dã thú, và có các thiên sứ hầu hạ Người. (Mc 1,12-13)

Bài Suy Gẫm số 17. Điểm 2: Sự Cám Dỗ Là Trường Kỳ.

Điều khích lệ một tâm hồn thực sự thuộc về Thiên Chúa, và phải luôn chuẩn bị chịu cơn cám dỗ, đó là lời nói của ông Gióp: “*Cuộc sống con người ... là một khổ dịch [cơn cám dỗ]*” (G 7,1) – theo bản dịch Vulgate là “*một cuộc chiến đấu liên tục*”. Do đó, linh hồn ấy có thể kết luận rằng nếu Thiên Chúa muốn nó bị cám dỗ ở đời này, chính là vì nó phải luôn luôn chiến đấu chống lại ma quỷ, chống những dục vọng và khuynh hướng của nó; những kẻ thù này không bao giờ ngừng tuyên chiến với linh hồn, bao lâu linh hồn còn sống ở đời này. Điều này khiến thánh Giêrônimô nói rằng linh hồn chúng ta không thể không bị cám dỗ ở đời này, và nếu chính Chúa Giêsu Kitô Chúa chúng ta còn bị cám dỗ, thì không một ai có thể trông mong đi qua biển đời đầy sóng gió này mà không bị sự cám dỗ vùi dập.

Anh Em có chờ đợi để liên tục ứng chiến với ma quỷ và với chính mình không? Từ khi rời khỏi thế gian, Anh Em có luôn luôn đề cao cảnh giác đúng theo yêu cầu, chống lại chính bản thân mình không? Anh Em có chú tâm một cách cần thiết để chống cự lại ma quỷ và để không buông thả theo những thú vui xác thịt không? Anh Em hãy xác tín rằng sẽ là một tai họa lớn lao, nếu không cảm thấy bị cám dỗ, vì đó là dấu chỉ ta không lướt thắng gì cả, và ta dễ dàng để cho những đam mê chế ngự.

Ngày 19/2/2024

Thứ Hai sau Chúa Nhật I Mùa Chay

Lv 19,1-2.11-18 - Mt 25,31-46

⁴⁰ Đức Vua sẽ đáp lại rằng: ‘*Ta bảo thật các ngươi: mỗi lần các ngươi làm như thế cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các ngươi đã làm cho chính Ta vậy.*’ (Mt 25,40)

Bài Suy Gẫm số 205. Điểm 2: Giáo Viên Kitô Hữu Sẽ Tính Số Về Linh Hồn Của Các Học Sinh.

Xét thấy việc tính sổ Anh Em phải đệ trình lên Thiên Chúa không phải là chuyện nhỏ, bởi nó liên quan đến phần rỗi linh hồn của học sinh được giao phó cho Anh Em chăm sóc; vì vào ngày phán xét, Anh Em phải trả lời về các linh hồn ấy, cũng như về chính linh hồn mình; Anh Em hãy tin chắc rằng Thiên Chúa sẽ bắt đầu hỏi Anh Em về linh hồn của con trẻ, trước khi hỏi về linh hồn của Anh Em. Vì một khi mà Anh Em phụ trách các linh hồn của con trẻ, Anh Em buộc phải lo cho phần rỗi của chúng, một cách chăm chú cũng bằng với việc Anh Em đồng thời lo cho chính phần rỗi của mình, và Anh Em đã nguyện dốc hết sức mình, hầu cứu rỗi linh hồn của con trẻ. Thánh Phaolô đã lưu ý Anh Em về điều này, khi ngài nói về những người lãnh đạo như sau: *“Họ chăm sóc linh hồn anh em như những người sẽ phải trả lẽ với Thiên Chúa”* (Dt 13,17); ngài không nói phải trả lẽ *“về chính linh hồn của họ”*, nhưng ngài nói *“phải trả lẽ về những linh hồn mà họ chăm sóc”*; lý do chính xác là: miễn là kẻ chăm sóc hoàn thành tốt chức năng hướng dẫn và lãnh đạo các linh hồn được giao phó cho họ, thì họ cũng chu toàn tốt nghĩa vụ của họ đối với Thiên Chúa; và Thiên Chúa sẽ đổ tràn đầy ân sủng xuống trên họ, đến nỗi họ tự thánh hóa bản thân, bằng cách góp phần vào sự cứu độ của những người khác, càng nhiều càng tốt.

Cho đến nay, Anh Em có xem phần rỗi của các học sinh như là bổn phận của riêng mình, trong suốt thời gian chúng ở dưới quyền điều khiển của Anh Em không? Anh Em có những linh thao đã được lập ra nhằm làm cho chính Anh Em nên thánh; nhưng nếu Anh Em có sự nhiệt thành nồng nàn lo phần rỗi của những trẻ Anh Em có bổn phận dạy dỗ, thì Anh Em sẽ không sao lãng các thao tác thiêng liêng đó, và còn thực hiện chúng theo ý chỉ trên. Làm như thế, Anh Em sẽ thu hút xuống trên các học sinh những ơn cần thiết cho phần rỗi của chúng, còn phần rỗi của Anh Em thì chính Thiên Chúa lo. Vậy từ nay Anh Em hãy khích lệ mình với những tâm tư như thế.

Ngày 20/2/2024

Thứ Ba sau Chúa Nhật I Mùa Chay

Is 55,10-11 - Mt 6,7-15

¹² *‘Xin tha tội cho chúng con như chúng con cũng tha cho những người có lỗi với chúng con; ¹³ xin đừng để chúng con sa chước cám dỗ, nhưng cứu chúng con cho khỏi sự dữ.’* (Mt 6,12-13)

Bài Suy Gẫm số 36. Điểm 2: Cầu Cầu Nguyện Để Xa Lánh Tội Lỗi.

Điều phải đặc biệt thúc giục Anh Em cầu nguyện, đó là sự yếu đuối mà tội lỗi gây ra nơi Anh Em, một sự yếu đuối khiến Anh Em không thể làm điều gì tốt lành về mặt siêu nhiên. Và bởi vì chúng ta càng ngày càng yếu dần, mỗi ngày cứ sa phạm những tội mới, cho nên hằng ngày chúng ta cần sự trợ giúp lớn hơn. Thánh Gioan Kim Khẩu nói: *‘Cầu nguyện là một thần dược, đánh đuổi khỏi tâm hồn mọi điều xấu mà nó bắt gặp, và làm cho tâm hồn đó tràn đầy sự công chính’*. Vì thế, nếu chúng ta muốn hoàn toàn thoát khỏi tội lỗi, chúng ta không thể làm gì tốt hơn là chuyên tâm cầu nguyện. Thực vậy, một người yêu mến sự cầu nguyện, dù có phạm tội nhiều đến đâu, có sống giữa những bừa bãi lớn nhất đi nữa, thì với nguyện gẫm, người ấy cũng còn có một nguồn lực nhanh chóng và dễ dàng, để nhận được ơn sám hối và tha thứ.

Vậy Anh Em hãy cầu xin Thiên Chúa ban cho Anh Em một trái tim tinh khiết, biết xa lánh và ghê tởm, không chỉ những tội nghiêm trọng nhất, mà còn cả mọi điều có thể làm vẩn đục lương tâm Anh Em, làm cho Anh Em không được đẹp lòng Thiên Chúa.

Ngày 21/2/2024

Thứ Tư sau Chúa Nhật I Mùa Chay

Gn 3,1-10 - Lc 11,29-32

²⁹ *Khi ấy, dân chúng tụ họp đông đảo, Đức Giê-su bắt đầu nói: “Thế hệ này là một thế hệ gian ác; chúng xin dấu lạ. Nhưng chúng sẽ không được thấy dấu lạ nào, ngoài dấu lạ ông Giô-na.”* (Lc 11,29)

Bài Suy Gẫm số 73. Điểm 2: Một Số Người Muốn Thấy Phép Lạ Nơi Anh Em Đồng Sự.

Nhiều người cũng muốn có niềm thiêng dấu lạ nơi các anh (chị) em đồng sự; họ không chấp nhận sự việc những anh (chị) em đó làm khổ họ: điều này là không khả dĩ. Vì luật của Thiên Chúa – tức có tính bắt buộc – là khi nhiều người sống chung với nhau, thì họ phải chịu đựng những đau khổ họ gây ra cho nhau. Thánh Phaolô đã chứng tỏ điều này qua lời nói: *“Anh em hãy mang gánh nặng – nghĩa là những khiếm khuyết – cho nhau, như vậy là anh em chu toàn luật của Chúa Giê-su Kitô”* (Gl 6,2). Như vậy, đó là luật của Chúa Giê-su Kitô, mà chúng ta phải chu toàn; chịu đựng lẫn nhau, là một bổn phận bác ái, mà mỗi người chúng ta phải thực thi đối với anh em mình, nếu chúng ta muốn duy trì sự hiệp nhất với họ, và tỏ rõ qua cách cư xử rằng, chúng ta cùng họ, đều thuộc về một dòng tu, và như thế, chúng ta thông phần với mọi sự đau khổ họ đang gánh chịu; về phần chúng ta, chúng ta không tránh khỏi phải chịu sự khổ đau từ phía các anh em, vì không thể có hai người sống chung với nhau mà lại không gây đau khổ cho nhau ở một điểm nào đó; và vì chúng ta đã làm cho người khác đau khổ, thì cũng là đúng lý nếu chúng ta chịu khổ đau từ phía họ. Đó là gánh nặng mà Thiên Chúa đặt lên vai mọi người, một gánh nặng giúp cho người ta được cứu rỗi. Mặt khác, Chúa Giê-su Kitô, Đấng giúp dễ dàng vác lấy những gian truân cuộc đời, sẽ biến gánh nặng này, vốn có vẻ như một của nợ, trở nên thật nhẹ nhàng.

Vậy Anh Em đừng tỏ ra là người không biết điều, thiếu lương tri, phản tinh thần Kitô, khi một mực không muốn chịu khổ đau từ phía các anh (chị) em trong Cộng đoàn, vì như thế là Anh Em đã thực sự đòi một phép lạ chưa từng nghe và phi thường nhất. Vậy trong suốt cuộc đời mình, Anh Em đừng mong đợi điều này.

Ngày 22/2/2024

Lập Tông Tòa Thánh Phê-rô Tông Đồ

1Pr 5,1-4 - Mt 16,13-19

¹⁸ “Còn Thầy, Thầy bảo cho anh biết: anh là Phê-rô, nghĩa là Tảng Đá, trên tảng đá này, Thầy sẽ xây Hội Thánh của Thầy, và quyền lực tử thần sẽ không thắng nổi. ¹⁹ Thầy sẽ trao cho anh chìa khóa Nước Trời: dưới đất, anh cầm buộc điều gì, trên trời cũng sẽ cầm buộc như vậy; dưới đất, anh tháo cởi điều gì, trên trời cũng sẽ tháo cởi như vậy.” (Mt 16,18-19)

Bài Suy Gẫm số 106. Điểm 2: Sự Tòng Phục Đức Giáo Hoàng.

Đức Giáo hoàng là Vị Đại Diện cho Chúa Giêsu Kitô, là thủ lãnh hữu hình của Giáo hội và là người kế vị thánh Phêrô, nên ngài có quyền rộng rãi trên toàn Giáo hội. Là những chi thể, mọi tín hữu đều phải xem ngài như một người cha và như là tiếng nói mà chính Thiên Chúa dung để ban truyền lệnh. Ngài nắm quyền phổ quát “*cầm buộc cũng như tháo cởi*” (Mt 16,19) mà Chúa Giêsu đã ban cho thánh Phêrô; ngài cũng là người mà Chúa Giêsu đã trao trọng trách, qua vị Thủ Lãnh các Tông đồ, phải “*chăm sóc chiên của Thầy*” (Ga 21,17).

Vai trò của Anh Em là chăm sóc và nhân rộng đàn chiên của Thiên Chúa, nên Anh Em phải tôn kính Đức Thánh Cha như vị chủ chăn thánh thiện của đàn chiên ấy, và như là vị Thượng tế của Giáo hội; Anh Em phải kính trọng mọi lời ngài phán, và chỉ cần ngài đưa ra điều gì, là Anh Em phải rập tâm chú ý. Từ trước tới nay, Anh Em có cư xử như vậy không? Anh Em hãy thờ lạy uy quyền của Thiên Chúa nơi vị Mục Tử tối thượng của các linh hồn, và hãy luôn xem ngài là Tiến sĩ vĩ đại của Giáo hội.

Ngày 23/2/2024

Thứ Sáu sau Chúa Nhật I Mùa Chay

Ed 18,21-28 - Mt 5,20-26

²⁰ Một hôm, Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng: “Nếu anh em không ăn ở công chính hơn các kinh sư và người Pha-ri-sêu, thì sẽ chẳng được vào Nước Trời.” (Mt 5,20)

Bài Suy Gẫm số 58. Điểm 1: Tu Sĩ Hành Động Duy Chỉ Vì Thiên Chúa.

Trong Tin Mừng hôm nay, Chúa Giêsu Kitô nói với các thánh tông đồ của Người rằng nếu các ông “*không ăn ở công chính hơn các kinh sư và người Phariseu thì sẽ chẳng được vào Nước Trời*” (Mt 5,20). Anh Em hãy đem lời nói này áp dụng cho mình, và tin chắc rằng Chúa Giêsu nói riêng với Anh Em: nếu không có nhiều nhân đức hơn người đời, Anh Em sẽ bị án phạt nặng hơn họ vào ngày phán xét. Người thế gian, cũng như người Biệt Phái, bằng lòng với việc giữ đạo qua cái vẻ hiển hiện bên ngoài. Họ dự thánh lễ, nghe giảng, đôi khi đọc kinh Phụng vụ; nhưng họ làm những điều ấy và nhiều việc khác nữa, mà không có tinh thần nội tâm.

Anh Em là những người đã dâng mình cho Thiên Chúa, và do vậy, phải hiến cho Người trọn thời gian của đời mình, Anh Em cũng phải làm tất cả với tinh thần thờ kính Thiên Chúa, chứ không chỉ làm cho xong phần bề ngoài của những phận vụ gắn liền với ơn gọi Anh Em; vì trong khi loài người ưng ý với khía cạnh bên ngoài của các hành động, thì “*Thiên Chúa là Đấng thấu suốt tâm can*” (Rm 8,27) sẽ không kể công sá gì cho họ.

Ngày 24/2/2024

Thứ Bảy sau Chúa Nhật I Mùa Chay

Đnl 26,16-19 - Mt 5,43-48

⁴³ Một hôm, Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng: “Anh em đã nghe Luật dạy rằng: Hãy yêu đồng loại và hãy ghét kẻ thù. ⁴⁴ Còn Thầy, Thầy bảo anh em: hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho những kẻ ngược đãi anh em.” (Mt 5,43-44)

Bài Suy Gẫm số 58. Điểm 2: Các Tu Sĩ Phải Giữ Giới Răn Và Những Lời Khuyên.

Những người ở ngoài đời mà có chút lòng mộ đạo, thì tin rằng họ đã làm tròn nhiệm vụ, khi họ không để lộ ra những tật xấu to tác, và không có gì đáng trách trong cách cư xử. Nhưng Chúa Giêsu Kitô lên án những ý nghĩ ấy nơi những ai trung thành phụng sự Người; Người không muốn người ta đến với Người trong kinh nguyện và qua việc tham gia bí tích Thánh Thể mà “đang có chuyện bất hòa với anh em ...” (Mt 5,23). Người muốn chúng ta, thay vì ghét kẻ thù, phải “yêu” họ, “làm ơn cho” họ, “cầu nguyện cho” họ” (Lc 6,27-28; Mt 5,43.44).

Điều mà Thiên Chúa đòi hỏi nơi Anh Em, và muốn Anh Em phải công chính hơn người đời, là Anh Em không những phải giữ đúng các giới răn, mà hơn thế nữa, phải trung thành thực thi các lời khuyên Tin Mừng, cùng với hệ quả, là tuân giữ Luật Dòng. Anh Em không có điều gì phải tự trách, liên quan đến vấn đề này ư?

Ngày 25/2/2024

CHÚA NHẬT II MÙA CHAY Năm B

St 22,1-2.9a.10-13.15-18 - Rm 8,31b-34 - Mc 9,2-10

² Hôm ấy, Đức Giê-su đem các ông Phê-rô, Gia-cô-bê và Gio-an đi theo mình. Người đưa các ông đi riêng ra một chỗ, chỉ mình các ông thôi, tới một ngọn núi cao. Rồi Người biến đổi hình dạng trước mắt các ông. ³ Y phục Người trở nên rực rỡ, trắng tinh, không có thợ nào ở trần gian giặt trắng được như vậy. (Mc 9,2-3)

Bài Suy Gẫm số 18. Điểm 2: Không Nên Quá Quyến Luyến Những An Ủi.

Thiên Chúa là Đấng thích kết giao với những tâm hồn trong trắng, không chút mền chuộng tội lỗi; tuy nhiên, Người không muốn các tâm hồn ấy đeo đẳng những ân huệ của Người; sự vắng vương là một tật xấu, khiến Thiên Chúa xa lìa linh hồn; vì khi làm như thế, linh hồn ấy chứng tỏ nó không tìm kiếm chỉ một mình Thiên Chúa, mà là tìm những ơn huệ của Người và tìm thỏa mãn chính mình mà thôi: Thiên Chúa dùng những an ủi thiêng liêng cốt để nâng đỡ linh hồn, cho linh hồn ấy giây phút giải khuây, sau các nỗ lực chống đỡ những thử thách gian truân. Linh hồn chỉ nhận sự an ủi ấy thể theo thánh ý Thiên Chúa, chứ không tìm trong đó sự thích thú cá nhân. Ba vị tông đồ cùng đi với Chúa Giêsu Kitô lên núi Tabor đã thiếu sót về điều này; lúc ấy, do không am hiểu đường lối của Thiên Chúa, các vị muốn dừng lại để thưởng thức sự dịu ngọt

của biến cố huyền nhiệm, hơn là chiêm ngắm sự cao trọng và lòng nhân hậu của Thiên Chúa, mà lẽ ra phải là mối bận tâm thu hút mọi sự chú ý của họ; điều này làm cho vinh quang tỏ rạng của Chúa Giêsu Kitô tan biến trong khoảnh khắc và mắt họ không còn thấy gì.

Đó là cách xử lý của Thiên Chúa: Người có thói quen tước đi những khoái cảm giác quan được bao hàm trong niềm an ủi, khi người ta quá quyền luyến chúng, để hưởng lấy thích thú một cách quá đáng.

Ngày 26/2/2024

Thứ Hai sau Chúa Nhật II Mùa Chay

Đn 9,4b-10 - Lc 6,36-38

³⁸ “Anh em hãy cho, thì sẽ được Thiên Chúa cho lại. Người sẽ đong cho anh em đấu đủ lượng đã dần, đã lác và đầy tràn, mà đổ vào vạt áo anh em. Vì anh em đong bằng đấu nào, thì Thiên Chúa sẽ đong lại cho anh em bằng đấu ấy.” (Lc 6,38)

Bài Suy Gẫm số 74. Điểm 3: Thiên Chúa Đã Đặt Cho Chúng Ta Giới Luật Về Sự Chịu Đựng Lẫn Nhau.

Lý do khác khiến Anh Em phải chịu đựng những khuyết điểm của đồng sự, là Thiên Chúa đã đặt việc ấy thành điều răn cho Anh Em. Khi Thiên Chúa đặt Anh Em trong một cộng đoàn, Người đã giao cho Anh Em một gánh nặng khó kham; và gánh nặng đó là gì? Đó là các khuyết điểm của các anh em đồng sự. Cho dù gánh này có nặng đến đâu đi nữa, thánh Phaolô cũng muốn chúng ta “*hãy mang gánh nặng cho nhau, như vậy là anh em chu toàn luật Đức Kitô*” (Gl 6,2). Anh Em đã nghe kỹ bài học này chưa? Anh Em đã hiểu rõ chưa? Vậy hãy đem nó ra thực hành: chính Thiên Chúa đã nêu gương cho Anh Em, đã chịu biết bao đau khổ vì Anh Em, và mỗi ngày còn phải gánh chịu nhiều hơn nữa! Anh Em đã phạm nhiều tội chống lại Người, mặc dù Anh Em nợ Người nhiều ơn sủng; tuy nhiên, miễn là Anh Em chạy đến với Người, Người sẽ “*tha tội cho anh em*”, nhưng chỉ với điều kiện, như Người đã phán, là Anh Em “*cũng tha cho những người có lỗi với anh em*” (x. Mt 6,12), là Anh Em không còn oán giận về những phiền muộn mà người anh em đồng sự đã và sẽ còn gây ra cho Anh Em; đó là điều mà Thiên Chúa đã đoan chắc với Anh Em trong đoạn Tin Mừng của ngày hôm nay, là điều xuyên suốt phần mở đầu và kết luận của đoạn ấy.

Vậy nếu Anh Em không cam chịu sự đau khổ nào từ phía các anh em đồng sự, thì Thiên Chúa cũng sẽ không chịu đựng Anh Em, và Người sẽ trừng phạt Anh Em cách khủng khiếp, về mọi hành động chống lại Người; còn nếu ngược lại, Anh Em cam chịu mọi điều từ các anh em đồng sự khác, thì Thiên Chúa sẽ tha hết mọi tội Anh Em phạm chống lại Người. Người đã nói ở nơi khác rằng: “*Anh em đong bằng đấu nào, thì Thiên Chúa sẽ đong lại cho anh em bằng đấu ấy*” (Mt 7,2; Mc 4,24; Lc 6,38b).

Ngày 27/2/2024

Thứ Ba sau Chúa Nhật II Mùa Chay

Is 1,10.16-20 - Mt 23,1-12

¹¹ “Trong anh em, người làm lớn hơn cả, phải làm người phục vụ anh em. ¹² Ai tôn mình lên, sẽ bị hạ xuống; còn ai hạ mình xuống, sẽ được tôn lên.” (Mt 23,11-12)

Bài Suy Gẫm số 63. Điểm 1: Những Lý Do Để Khinh Minh.

Một trong những điều giúp chúng ta tích đức hơn hết là sự coi khinh chính mình, vì ông Sirach nói: “*Đầu mối của tội lỗi là sự kiêu căng*” (Hc 10,13) và sự đánh giá cao về mình; không một người nào, dù thánh thiện đến đâu, dù được dư đầy ơn sủng đến cỡ nào, mà lại không cảm thấy chính mình và kể cả những gì có liên quan đến mình, đều bị coi khinh. Thật đáng khinh làm sao, kể mà hữu thể không thuộc về mình, nhưng thuộc về Thiên Chúa, Đấng đã ban tặng sự hiện hữu, và có thể lấy lại và biến nó thành hư vô một cách tùy thích! Người mà cuộc sống chỉ là tội, và không bao giờ tự cứu thoát được, có đáng để chúng ta xem trọng chút nào không?

Nhưng đó chính là thực trạng Anh Em đang sống; nghe Anh Em nói, dường như Anh Em rất có thể giá. Đừng bắt chước người Biệt Phái: thay vì cầu nguyện cùng Thiên Chúa, ông chỉ nghĩ đến việc tâng bốc và cảm ơn chính mình thôi.

Ngày 28/2/2024

Thứ Tư sau Chúa Nhật II Mùa Chay

Gr 18,18-20 - Mt 20,17-28

¹⁷ Lúc sắp lên Giê-ru-sa-lem, Đức Giê-su đưa Nhóm Mười Hai đi riêng với mình, và dọc đường Người nói với các ông: ¹⁸ “*Này chúng ta lên Giê-ru-sa-lem, và Con Người sẽ bị nộp cho các thượng tế và kinh sư. Họ sẽ kết án xử tử Người, ¹⁹ sẽ nộp Người cho dân ngoại nhạo báng, đánh đòn và đóng đinh vào thập giá và, ngày thứ ba, Người sẽ trở dậy.*” (Mt 20,17-19)

Bài Suy Gẫm số 24. Điểm 3: Chúa Giêsu Kitô Phó Thác Về Những Khổ Hình Phải Gánh Chịu.

Chúa Giêsu Kitô phó thác vào thánh ý Chúa Cha để chịu khổ hình và chịu chết, vào lúc và theo cách thức mà Cha Người muốn: điều này khiến tại vườn Cây Ôliu, khi sẵn sàng chịu thương khó và chờ đợi cái chết, Người đã tỏ cho Chúa Cha thấy rằng cho dù có cảm thấy ghê sợ trước cái chết gần kề, Người vẫn “*xin đừng cho ý con thể hiện, mà là ý Cha*” (Lc 22,42). Người tuân phục hoàn toàn ý của Chúa Cha, như đã luôn phó thác trong suốt cuộc đời của Người; như Người đã nói ở nhiều nơi trong Tin Mừng, Người đến thế gian “*không phải để làm theo ý tôi, nhưng để làm theo ý Đấng đã sai tôi*” (Ga 6,38).

Ôi! sự từ bỏ ý muốn phạm nhân của Chúa Giêsu thật đáng mến thay, hằng vâng theo ý Chúa Cha trong mọi sự; một ý chí mà, dù trước cái sống, hoặc cái chết, về thời điểm, hoặc về những cực hình làm mất tính mạng, cũng không chuyển lay hướng nào khác, ngoài cái hướng mà Cha Hằng Hữu đã chọn cho Người. Anh Em hãy là môn đệ của Chúa Giêsu trên lãnh vực này, để ý chí của Anh Em chỉ còn là một với thánh ý Thiên Chúa.

Ngày 29/2/2024

Thứ Năm sau Chúa Nhật II Mùa Chay

Gr 17,5-10 - Lc 16,19-31

²⁵ Ông Áp-ra-ham đáp: ‘Con ơi, hãy nhớ lại: suốt đời con, con đã nhận phần phước của con rồi; còn La-da-rô suốt một đời chịu toàn những bất hạnh. Bây giờ, La-da-rô được an ủi nơi đây, còn con thì phải chịu khốn khổ.’ (Lc 16,25)

Bài Suy Gẫm số 20. Điểm 3: Phần Thưởng Cho Sự Phó Thác.

Sau khi chúng ta phó thác cho Thiên Chúa, Người thường cho cảm nhận những hiệu ứng lạ thường về lòng nhân hậu và sự chở che của Người, như Người đã đánh dấu trong Tin Mừng [...].

Khi Anh Em trao mình vào tay Thiên Chúa để cam chịu đủ điều tùy theo ý Người, và nếu Người vẫn để Anh Em trong sự đau khổ, hãy chắc chắn rằng Người sẽ ban ơn nâng đỡ – mà có thể Anh Em không hay biết – hầu giúp Anh Em chịu đựng thử thách, hoặc Người sẽ cho Anh Em thoát nỗi truân chuyên, bằng những cách bất ngờ, vào lúc mà Anh Em không chờ đợi. Đây chính là điều mà vua Đavít đã cảm nhận khi ông nói: “Tôi đã hết lòng trông đợi CHÚA, Người nghiêng mình xuống và nghe tiếng tôi kêu. Người kéo tôi ra khỏi hố diệt vong, khỏi vũng lầy như nhóp, đặt chân tôi đứng trên tảng đá, làm cho tôi bước đi vững vàng. Chúa cho miệng tôi hát bài ca mới, bài ca tụng Thiên Chúa chúng ta. Thấy thế, nhiều người sẽ kính sợ và tin tưởng vào CHÚA” (Tv 40[39],2-4).

